

Foranstaltninger, hvorved der indgaas Forlig mellem Eksportforeningen og Sparekassen, og hvorved Den sjællandske Bondestands Sparekasse genrejses.

Jeg anbefaler derfor varmt dette Lovforslag til Tingets Velvillie og haaber, at det maa nyde saa hurtig Fremme som vel muligt i dette høje Ting.

Det næste Lovforslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte for Tinget, er et Tillæg til Sparekasseloven af 28. Maj 1880, særlig dens § 8.

Dette Forslag hører egentlig hjemme ved en almindelig Revision af den nugældende Sparekasselov, men da det vil tage nogen Tid, inden jeg kan blive færdig med det Arbejde, jeg lader foretage til Udarbejdelse af Forslag til en Revision af vor Sparekasselovgivning, har jeg ment, at dette Forslag burde fremmes særskilt og sættes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Genrejsningen af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, fordi jeg ikke er blind for, at der fra juridisk Side kan rejses Indvendinger imod, at man overfor en enkelt Sparekasse foreskriver en Nedskrivning af Sparekasseindskuddene, uden at der findes en almindelig Regel for en saadan Retsordning. Det, der her foresvæver mig som Eksempel til Efterfølgelse, er den Retsregel, der nu er lovfæstet i Lov om Tvangsakkord, og den samme Regel og Tankegang, der er knæsat i Loven om Livsforsikringsforhold, hvorved visse Livsforsikringselskaber kunne tvinges til at nedskrive deres Tilgodehavende, uden at man behøver i noget af de her nævnte Tilfælde at gaa til Konkurs. Det forekommer mig, at naar handlende kunne mod en bestemt Nedskrivning fritages for Konkurs, bør de mange Mennesker, der kunne være interesserede i en Sparekasse, og som nu ere interesserede i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, have Krav paa, at man ikke overfor dem gaar frem efter Lovens strenge Regler, som jo ere disse, at naar der i en Sparekasse mangler 5 pCt. af Indskudskapitalen, og Reservefonden er tabt, skal man skride til Konkurs. Det forekommer mig, at det er haarde Regler, og derfor mener jeg, at man bør overføre Tvangsakkordprincippet til Den sjællandske Bondestands Sparekasse ved en almindelig Lovregel, der saa kan faa varig Gyldighed

i Fremtiden ogsaa for det Tilfælde, at man, hvad der nødig skulde ske, skulde komme til at staa overfor Sparekasser, der tvinges til Konkurs, fordi der ikke er Regler for, at man kan nedskrive Indskudskapitalen.

Angaaende Spørgsmaalet om Modregningskrav har jeg ment, at da Konkursloven nu en Gang berettiger til Modregningskrav, naar en saadan Fallit indtræder, bør Interessenterne, naar der etableres en Tvangsakkord, ikke stilles ringere, end de stilles under en virkelig Konkurs. Bestemmelser herom ere derfor ogsaa opførte i det af mig sidst nævnte Lovforslag.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de to nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

Det Afsnit, der sattes under Forhandling, var det Marineministeriet vedkommende, nemlig § 23 (se Tillæg A. Sp. 1461—1622) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 143—71 (se Tillæg B. Sp. 889—95) og Bilagenes Nr. 116—39 (se Tillæg B. Sp. 1183—1219).

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg skal undlade at omtale samtlige de Ændringsforslag, der ere stillede til den militære Del af denne Paragraf, idet de saa godt som udelukkende angaa Understøttelser, der fuldt ud ere motiverede i de foreliggende Bilag. Derimod skal jeg gøre nogle Bemærkninger om enkelte af de øvrige Ændringsforslag og da først om Nr. 157. I Aarenes Løb ere Sundlodserierne, i alt Fald de to af dem, blevne noget af Smertens Børn for Bevillingmagten, idet Lodsindtægterne stadig have været synkende. Vi have derfor maattet skride til at pensionere en Del af Lodserne, for at de tilbageværende kunde faa en tilstrækkelig Aarsindtægt. Det er sket gentagne